

Iz koledarja

PAVLOVO LETO

Pavlovo leto traja od 28. junija 2008 do 29. junija 2009. Cerkev je ta čas hvaležno posvetila njemu ob 2000-letnici rojstva 'vélikega apostola narodov'. Pavel se je rodil med leti 7. do 10. po Kr. v judovski družini, ki je imela pravico do rimskega državljanstva, v mestu Tarzu, v Mali Aziji (danes Turčiji). Poleg judovskega imena Savel je imel še latinsko ime Pavel.

Izučil se je v družinski obrti - v tkanju šotorskega platna. V svojem rojstnem kraju si je pridobil helenistično izobrazbo. Zato je poleg hebrejščine in aramejščine obvladal tudi grščino. Pripadal je ločini farizejev in je kot odrasel končal v Jeruzalemu rabinsko šolo. Vestno se je držal Postave in v svoji gorečnosti preganjal prve kristjane.

Po spreobrnjenju na poti v Damask je prejel krst in se pridružil apostolskemu zboru. Odslej ga je vodilo geslo: "Življenje je meni Kristus in smrt dobiček." Postal je neutruđen misijonar. Prepotoval je v rimskem imperiju več kot 17 tisoč kilometrov in organiziral krščanske skupnosti.

Svoje življenje je dal za Kristusa in njegovo Cerkev hkrati s sv. Petrom, 29. junija, leta 67. Mučeništvo je pretrpel zunaj Rima, ob cesti Via Ostia. Na kraju njegove smrti stoji sedaj veličastna bazilika apostola sv. Pavla.

Krščanskim skupnostim je napisal 13 pisem, ki so del Svetega pisma. Nastala so v letih 50. do 60. Vsa oznanjajo evangelij, prilagojen grškemu svetu. Zaradi oznanjevanja evangelija med pogani je dobil naslov Apostol poganov. Pavel je poznal Jezusovo življenje in nauk, njegovo smrt in vstajenje. A vsega tega ni obravnaval kot stvari iz preteklosti. Jezusove besede in dejanja ne pripadajo za Pavla le zgodovinskemu času, preteklosti. Jezus živi zdaj. Jezus zdaj govori z nami in nam kaže, kako naj živimo in kako umrjemo.

Za najiminitnejše razmišljanje njegovega duha velja pismo Rimljanom. Rimski kristjani so tedaj sloveli in bili svetovno znani. Pismo je razglabljanje o bistvu vere: opravičenje je po veri v Jezusa Kristusa, Jezusovo odrešenje je vir zveličanja vsem ljudem. Pisma Kološanom, Efežanom in Filipljanom pa veljajo za duhovne spise in razkrivajo globine duhovnosti in prisrčnosti apostolovega srca.

Pavlova teologija je sprožila v Cerkvi razvoj prve krščanske kristolgije (nauk o Kristusu), soteriologije (nauk o odrešenju po Jezusu Kristusu), ekleziologije (nauk o Cerkvi) in antropologije (nauk o človeštvu).

SPREMEMBE PRI UREDNIŠTVU

Spoštovani bralci in bralke!

Oglašam se kot novi urednik revije 'Božja beseda', za katero počasi prevzemam večino odgovornosti. Najprej sem za sobratom, g. Romanom Travarjem, prevzel upravniško delo, sedaj pa tudi uredništvo, seveda, s pomočjo dosedanjega urednika, g. Toneta Zrneca.

Slednji je urejal revijo od leta 1982 (27 let). Njegovo delo je velik prispevek k prizadevanjem za ohranitev vere in kulture ter drugih vrednot med našimi ljudmi. Gotovo je vse to zmožal tudi s pomočjo mnogih sodelavcev, dobrotnikov in ljudi dobre volje.

Hvala Bogu, da sem zadnje dve leti v Sloveniji urejal revijo 'Priatelj', ki je verski list bolnikov, invalidov in njihovih prijateljev. Sedaj jo ureja g. Roman Travar.

Seveda, ni pa moja prva naloga delo z 'revijo', ampak kaplanska služba v župniji Brezmadežni s čudodelno svetinjo. Sedaj lahko tudi javno zapišem, da sem bil lepo sprejet, tako v skupnosti sobratov, kot v skupnosti župnije in nasploh med Slovenci. Občudujem prizadevnost Slovencev, ki se trudite za medsebojno povezanost, za ohranitev daru vere, pa tudi Slovenskega jezika in kulture nasploh. Ker sem sin Slovenskih staršev, rojen v Argentini, malo bolje razumem trud, ki je potreben za ohranitev vsega kar sem omenil, v 'drugačnem svetu', kot temu pravim deželam izven Slovenije. Toda Slovenci smo to zmogli in zmoremo na različnih koncih sveta. Bog daj, da bi tudi jaz zmožal med Slovenci v Kanadi narediti čimveč dobrega, saj sem za to tudi sprejel duhovniški poklic.

Želim, da bi revija 'Božja beseda' ohranjala svojo dosedanjo obliko in da bi se spremembe pojavljale postopno ter po dejanskih potrebah. Naj bo še naprej most med vami ter mnogimi, ki bi radi z vami delili svoje izkušnje, spoznanja in spodbude za dobro. Čas, v

katerem živimo, je kratek in velja, da ga moramo prav uporabiti v dobro, ki je vredno, da se zanj zavzemamo.

Naj vas delo Cerkve v svetu ne moti. "Ne bojte se Kristusa!" in "Ne bojte se Cerkve!" je pogosto ponavljal prejšnji papež, Janez Pavel II. Tako tudi pravim, ne bojte se "Božje besede", ki vam hoče biti svojevrstno v pomoč. Ob reviji naj bi segli tudi radi po dejanski Božji besedi iz Svetega pisma in jo ohranjali ter premišljevali v svojem srcu.

Mir in dobro vsem!

Toni Burja C.M.

OB NOVEM LETU

Iz bogate duhovne zakladnice Slomškovich spisov smo izbrali njegove nauke in nasvete za novo leto. Tu jih nekaj objavljamo.

Spet eno leto - bližje smrti, bližje večnosti. Za veliko ljudi bilo je staro leto poslednje, lahko bo novo leto poslednje za nas.

Vsak skrbni gospodar preračuna na koncu leta, ali je na dobičku ali izgubi, pomisli, kako bo v prihodnje izhajal. Ravno to ima storiti vsak pridni kristjan.

Poglejmo tudi mi v pretečene dni, našli bomo:

Vse posvetno mine kakor kratki čas. Ne zanašajmo se na minljivi svet!

Huda in dobra dela večno ostanejo. Skrbimo za srečno večnost! To naj bo za novo leto moje voščilo.

Ves svet je šola modrosti, zgodbe sveta najboljše knjige življenja. Prvi nauk pa v zgodbah beremo, da vse, kar svet porodi, se spremeni in mine, oblast, čast, bogastvo in dobrota.

"Otroci tega sveta so modrejši, kakor otroci luči" (Luk 16,8), a posvetna modrost velja le kratko. Posvetneži se pravičnim smeji. Ali njih smeh se spremeni v jok. To nas zgodovina vseh časov uči.

Skrbite torej za večnost! Nedolžne, čiste duše, obvarujte svoje devištvo tudi v novem letu. Spleta se vam v nebesih najlepša krona, pripravlja sedež najbližje božjega prestola.

Varujte se tudi letos krivice vsi pravični kristjani; le pravica obvelja. Delajte pridno za nebesa bogaboječe duše. Za nebesa si nabirajte zakladov. Kar bomo tukaj vsejali, bomo tamkaj vekomaj želi.

Kakor staro leto, minilo bo življenje naše, dobra dela pa nam bodo ostala. "Svet prejde in vse."

Konec. Minilo je eno leto, 365 dni. Na pragu novega leta stojimo in gledamo v staro nazaj. Tako bomo tudi skoraj stali na pragu večnosti, gledali na svojih 50 do 80 let, in zdelo se nam bo, kakor bi bili živeli le eno leto. Kako dolgo pa bo večnost trpela, tako dolgo bo tudi naše plačilo.

Dobri Bog nam je dal zopet novo leto čakati. O glejte, da nam bo leto zveličanja, ne pogubljenja, jedno leto bliže nebes, ne bliže pekla.

"Svet prejde in vse njega poželenje. Le kdor voljo božjo stori, ostane vekomaj."

Bl. Anton Martin Slomšek

APOSTOL PAVEL

Vesoljna Cerkev se letos spominja 2000-letnice rojstva apostola Pavla. Pavlovo leto je za vso Cerkev razglasil papež Benetikt XVI. leta 2007 na praznik apostolov Petra in Pavla, 29. junija. Posamezne škofovske konference in škofije po svetu so se pridružile s svojimi razglasi.

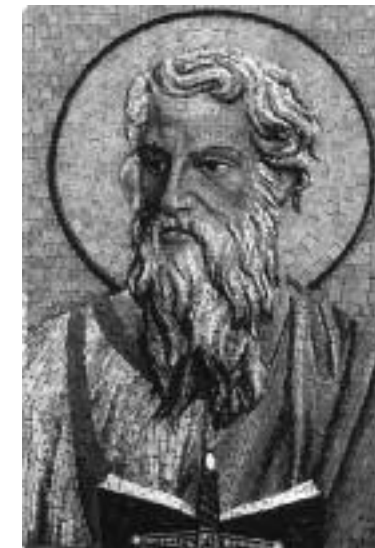
Pavlovo leto obhajamo, da bi se v vernih poživila zavest širjenja Božje besede, zaradi potrebnosti vere in življenja po veri. Oboje je Pavel z gorečnostjo oznanjal in potrdil z mučeniško smrtjo.

Odkod je apostol Pavel

Pavel, ki se je prvotno imenoval Savel, se je rodil v Tarzu leta 8 po Kristusu. To je sam povedal: »Jud sem iz Tarza v Kilikiji« (Apd 21, 39), v Mali Aziji, v današnji Turčiji. Moral je biti iz imenitne in premožne družine. Verjetno so bili trgovci in obrtniki. V Korintu se je naselil pri Judovski družini, »znan je isto obrt... bila sta izdelovalca šotorov« (Apd 18, 3). Bil pa je od rojstva rimski državljani. Ko je bil v ječi, se je pritožil rimskemu poveljniku: »Ali vam je dovoljeno bičati človeka, ki je rimski državljani in ni bil niti obsojen?« (Apd 22, 25).

Da je bil iz premožne družine pove dejstvo, da je bil v rabinski šoli v Jeruzalemu. Bil je farizej. Njegov učitelj je bil znan farizej Gamaliel. Ko

je Gamaliel umrl, so zapisali: »Slava zakona je prenehala in umrla je čistost in vzdržnost.« Pavel je sam povedal o svoji šoli v Jeruzalemu: »Ob Gamalielovih nogah sem se natančno poučil o postavi naših očetov. Bil sem vnet za Boga, tako kot ste danes vi vsi« (Apd 22, 3). Bil je vnet in odličen študent: »Po svoji strastni vnemi za očetna izročila sem v judovstvu prekašal mnoge sovrstnike in rojake« (Gal 1, 14). Gamalielova modrost in strpnost se je pokazala, ko so imeli Judje zaprte apostole. »Vstal je farizej z imenom Gamaliel, učitelj postave, ki je med vsemi ljudmi užival velik ugled...

Dobro preudarite, kaj nameravate narediti s temi ljudmi!... da se ne boste znašli v boju proti Bogu« (Apd 5, 34.39).

Pavel je preganjal Cerkev

Evangelij se je po binkoštih hitro širil. Kmalu so bile krščanske občine tudi zunaj Judeje in Svete dežele, celo po mestih v Mali Aziji, v katerih so živeli Judje.

Čeprav se je Pavel učil in prekašal svoje sošolce v znanju, svojega učitelja ni posnemal v modrosti in strpnosti. Ko so začeli preganjati kristjane, je bil Pavel, takrat še Savel, zraven, ker je bil »vnet« za postavo in očetna izročila. Ob vsem tem pa vidimo, da sam ni položil roke na človeka, krvi ni maral prelivati. Tako je le odobral kamnanje diakona Štefana in je pazil na obleke tistih, ki so ga kamenjali. Apostolska dela nam povedo takole: »Pahnili so ga (Štefana) iz mesta in ga kamnali. In priče so položile svoja oblačila k nogam mladeniča, ki mu je bilo ime Savel. (Apd 7, 58). Po Štefanovi smrti (okrog leta 36 po Kr.) so se kristjani razbežali po rimskem cesarstvu.

V kristjanih je videl in doživljal nevarnost za judovstvo po nauku stranke farizejev. Pričakovali so Mesija, ki bo obnovil »Izraelsko« kraljestvo, Jude spet združil v svobodni deželi in da jim nihče ne bo gospodoval.

Mesija, ki so ga oznanjali kristjani, ni bil takšen, kot so ga imeli v mislih farizeji. In ta Mesija je celo dovolil, da se sme cesarju plačevati davek: »Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je Božjega« (Mt 22, 21). Odobral je tujo nadvlado, vlado pogana. To je bilo preveč!

Pavel se spreobrne

Napetost in preganjanje kristjanov se je nadaljevalo in stopnjevalo. Tako si je Savel dobil dovoljenja verskih voditeljev, da pripelje pripadnike novega nauka iz bolj oddaljenih krajev, da ne bi pokvarili judovskega prebivalstva. Tako je odšel s skupino somišljenikov v Damask, kjer je bila že znana cvetoča cerkvena občina: »Izprosil si je pisma za shodnice v Damasku, tako da bi vsakega privrženca tega nauka... vklenil in prignal v Jeruzalem« (Apd 9, 2). In prav na tej poti se je zgodilo nekaj nepričakovanega, nekaj nezaslišanega.

Bil je vnet za postavo in poln sovraštva do novega nauka ter njegovih privrženecv. Tak se je s svojo skupino bližal mestu Damask. Kakor blisk ga je udarila neznana svetloba. Padel je na tla in zaslišal glas: »Savel, Savel, Zakaj me preganjaš?« (Apd 9, 4). Spremljevalci so slišali glas, videli pa niso nič nenavadnega.

Za Savla bi lahko rekli, da je bil bolj mož dejanj kot besed, čeprav je kasneje kot apostol napisal več pisem krščanskim občinam. Ta njegova kratkobesednost se takoj pokaže v vprašanju: »Kdo si, Gospod?« (Apd 9, 4) In glas mu je odgovoril: »Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš. Sedaj pa vstani in pojdi v mesto in izvedel boš, kaj moraš storiti« (Apd 9, 5. 6).

Kristjani v Damasku so bili prestrašeni, ker so vedeli, kdo in zakaj prihaja. In Jezus je tudi tu posegel: »Hananija! Glej, tu sem, Gospod. Vstani in pojdi v ulico, ki se imenuje Ravna. V Judovi hiši pošči človeka iz Tarza, ki mu je ime Savel... On je posoda, ki sem jo izbral, da ponese moje ime pred pogane in kralje...« (Apd 9, 10. 11. 15). Ko je Hananija našel Savla, »je položil roke nanj in rekel: Brat Savel! Gospod Jezus... me je poslal, da spregledaš in postaneš poln Svetega Duha« (Apd 9, 17). To je bilo verjetno po letu 36.

Po krstu - največji misijonar

Po krstu je bil Savel napolnjen s Svetim Duhom. Ko se je tudi telesno okreplil, je začel takoj govoriti o Jezusu. V začetku so bili kristjani nezaupljivi do njega, ko so pa slišali njegove odločne besede, so se pomirili. Kdaj se je ustalilo njegovo novo ime Pavel, ni gotovo.

Podobno kot poprej gorečnost za postavo, ga je sedaj vodila ljubezen do Jezusa in ljudi, da je potoval iz kraja v kraj ter oznanjal evangelij.

Iz Nove zaveze moremo ugotoviti, da je Pavel napravil tri potovanja in eno pot. Na svojem prvem misijonskem potovanju med leti 45 in 47 je obiskal otok Ciper in Malo Azijo - jugozahodne predele današnje Turčije. Na drugo in daljše potovanje je šel okrog leta 52, ponovno skozi Malo Azijo v Grčijo in Makedonijo ter nazaj v Jeruzalem. Tretje potovanje med leti 53 in 58 je bilo podobno drugemu, le da je iz Grčije odšel v Malo Azijo in od tam proti Jeruzalemu.

Tem trem potovanjem je sledila pot v Rim okrog leta 60. Potoval je kot ujetnik. Kot rimski državljani je v Rimu bival v hišnem priporu, v najetem stanovanju s stražarjem. Tako je mogel sprejemati obiske in pisati ter pošiljati pisma svojim sodelavcem ter vernikom v občinah, ki jih je ustanovil na misijonskih potovanjih. Pavel je bil v Rimu obsojen na smrt okrog leta 67. Kot rimskega državljana so ga obglavili, Petra pa malo pred njim križali.

Ko je Cerkev dobila svobodo, so ob Apijski cesti, glavni južni vpadnici v mesto Rim, zgradili baziliko, ki jo je leta 324 posvetil papež Silvester. Skozi zgodovino so cerkev prezidavali in povečali. Ponoči 15. julija 1824 je zgorela. Pozidali so jo v prejšnjem slogu. Oltar Pavlovega spreobrnjenja je posvetil papež Gregorij XVI. leta 1840. V tej baziliki je papež Benedikt XVI. 29. junija 2007 napovedal 'Pavlovo leto', ki se naj začne 29. junija 2008. *(se nadaljuje)*

Pripravil: Franc Letonja C.M.

PREVIDNOST PRED TOKOVI SVETA

Iz mnogih pogovorov s starši je razvidna zaskrbljenost, da otroci ne bi 'zašli' na kriva pota. Naša družba tako ali drugače sili v tak način življenja, da sami starši izkušajo šibkost lastne odgovornosti pri vzgoji sinov in hčera. Zunanji svet, s katerim se doraščajoči fantje in dekleta srečujejo, je tako vpliven, da jih postavlja v močno krizo istovetnosti. To toliko bolj, če je družina, iz katere izhajajo, krščansko usmerjena.

Saj krščanstvo danes ni 'po modi' in je nekaj povsem 'zastarelega'. Močno zasidrana individualizacija sedanje družbe sili vsakega k osvoboditvi izpod kakršnekoli odvisnosti, tudi od krščanskega Boga, "ker ta utesnjuje in ne dopušča svobode".

Spričo vseh teh problemov Cerkev v svojih vsakdanjih molitvah vztrajno prosi Boga: "Naj nam nevera naših dni, nikdar ne zamegli oči!"

Novi časi

Poznamo fante in dekleta iz krščansko osveščenih družin - če smemo tako reči - ki so nekoliko 'naveličani' Boga, hoje v cerkev in krščansko 'oguljenega prijateljstva.' - "Samo če okoli sebe pogledam, naveličana opazim, da nihče ne živi tako, s takšnimi zastarelimi idejami in načinom življenja" - je izpovedalo mlado dekle. Po svoje je imelo prav.

V njenem duhovnem svetu je napetost dvojna. Prvič si mora izboljšati vključenost v širšo družbo prijateljev in prijateljic, ki ne razmišljajo kot pri njej doma (npr. to se sme delati in to ne, ali: to je prav in to ne). Drugič pa si pravi: "Poglej župnike, ki nimajo pojma o svetu mladih."

Že same cerkvene zgradbe, način oblačenja duhovnikov in okostenelost določenih pozicij Cerkve so obupni za današnjo mladino. Ne bi tu poglobljajal duhovno-psihološke problematike razvoja v najstniškem obdobju mladostnika. Psihologi trdijo, da se

je obdobje adolescence podaljšalo tja do 30. leta starosti. Vendar povedano še potrjuje, da je vpliv današnjega kulturnega toka od 80 do 90-odstoten celo pri tistih mladih, ki izhajajo iz 'solidnega' družinskega zaledja.

In to je razumljivo, kot je razumljiva skrb očeta in matere, da bi se njun otrok oklenil zdravih vrednot življenja in ohranil ljubezen do Boga, sebe in drugih. Sociološko in duhovno gledano, ne živimo več v časih, ko je katolištvo krojilo modne smeri.

Krščansko življenje pod pritiskom družbe

Danes je gotovo, da je krščansko življenje po družinah pod izrednim pritiskom družbe. A samo zgled staršev, besede in napotki, ki jih lahko izrečejo otrokom, morejo postati seme novega življenja, ki bo prej ali slej vzkliko v srcu mladega. Najverjetneje pa šele takrat, ko se bo znašel v življenjski stiski in se bo spomnil življenja staršev.

V ljubezni spoznamo Boga

Pričevanje ljubezni v družini je za vsakega mladega največja šola življenja. **Niti kulturni tok današnjega časa** - ki vse relativizira, tako da vse, kar delaš ali misliš, ali za vse, za kar se odločiš, je prav, ker je dovolj, da tako čutiš - **ne more uničiti tega, kar so starši s svojim zgledom sejali v otroka.**

Če ljubezen ni bila vsejana, bo težko tudi vzklikla in težko bodo mladi v njej prepoznali Boga. Če pa je bila vsejana, bo prej ali slej vzklikla in seme ljubezni ne bo izumrlo. To pa je največji delež, ki ga nova evangelizacija zmora, začeni od staršev in po doslednosti njihovega zakonskega življenja: ljubezen, potrpljenje, odpuščanje, hrabrost, upanje, zaupanje, ker so spoznali, da je Bog med njimi in z njimi.

Klasičen ugovor, ki ga moremo slišati, ko o tem razmišljamo, je: ali so danes sploh družine, ki tako mislijo in živijo? Odgovor: so. Malo jih je. Resnično pa obstajajo družine, ki razmišljajo in se trudijo, da bi živele po evangeliju v skladu s časom, v katerem živimo.

Prihodnost Cerkve v postmoderni dobi ne bo več v njeni masovnosti, ampak v njeni manjšinskosti. Zdi se, kakor da bi nam znamenja časov želela podčrtati nepomembnost masovnosti v razmerju s kakovostjo.

mp & tz

Svetovni drobiž

Nova slovenska politična obzorja • V decembru 2008 je s pičlim volilnim izidom prevzela vlado leva koalicija (SD, LDS, ZARES) s pogojno podporo dveh strank (DeSUS, SNS). Že v samem začetku opazimo precejšen razkorak v levi koaliciji. Predsednik Boris Pahor se skuša čim bolj približati evropskim demokracijam. Prav to dejstvo je glavni vzrok nesoglasja med levo koalicijo in predsednikom B. Pahorjem.

B. Pahor je ustanovil poseben vladni svet, katerega naloga bo izbrati kandidate za slovensko javno upravo s poudarkom na strokovnosti izbrancev. Vlada doslej še ni naredila programske iniciative pri reševanju gospodarske krize, čeprav je ta že pred časom zajela slovenski gospodarski prostor. V Sloveniji nastaja vedno hujša brezposelnost. Poudariti moramo, da sedanja vlada nima zagotovljene parlamentarne podpore.

Pri imenovanju novih veleposlanikov opazimo precejšen zaplet med predsednikom Türkcom in premierom Pahorjem. Slovenija še do sedaj ni vzpostavila deželnega programa, ki ga zahteva Evropska Skupnost. Odlično pripravljen

osnutek je levica zavrnila. In posledice? ES je zato Sloveniji zadržala finančno podporo.

Slovensko hrvaški odnosi so se tudi poslabšali. Inicijativo ima sedaj Hrvaška. Skratka: novi slovenski vladi primanjkuje življenjskosti.

Gotovo je med glavnimi vzroki nedejavnosti tudi pomanjkanje aktivne opozicije. Desno sredinski parlamentarni blok je dejansko z volilnim izidom izšel precej osiromašen. NSi ni prestopila praga v državni zbor, SLS pa je zaradi finančne zmede izgubila precej poslancev.

Letos so pred vrati spet volitve v evropski parlament in čas je nastopil, da se omenjeni stranki - oziroma vse tri frakcije s krščanskim etosom (Nsi, SLS, KDS) - prično resno pogovarjati o skupnem nastopu. Slovenci imajo sedaj v evropskem parlamentu 7 poslancev, od katerih sta 2 iz NSi, 2 iz SDS in 3 iz levice. Evropski parlament bo imel vedno večjo pomembnost pri oblikovanju nadaljnje podobe Evropske Skupnosti. Ne smemo pozabiti, da bodo letos v Sloveniji občinske volitve.

Benedikt XVI. in apostol Pavel • V Pavlovem letu, ki ga je papež Benedikt XVI. oklical

ob 2000-letnici rojstva sv. apostola Pavla, posveča velikemu apostolu narodov sedanji poglavar Cerkve veliko pozornost. Lansko jesen je skoraj vsako sredo imel katehezo o apostolu Pavlu. Kateheza je teološko strokovno poglobljena.

V slovenščino jo je prevedel prof. Tone Štrukelj in tednik Družina jo je teden za tednom zvesto objavljala. Papeževa kateheza je globoko in odlično delo ter velikega pomena za spoznavanje dela apostola Pavla za Cerkev.

120-letna gradnja bazilike sv. Petra • Sedanja mogočno baziliko sv. Petra v Vatikanu so gradili 120 let. Začeli so v letu 1505 in stavbo dogradili leta 1626. V novembru tega leta je baziliko posvetil papež Urban VIII.

Ameriški škofje o novem predsedniku • Ameriški škofje so izjavili, da politični pogledi Baraka Obame, novoizvoljenega predsednika ZDA, v marsičem nasprotujejo nauku katoliške Cerkve.

Nadškof Uran in Brezje • Nadškof Uran je že od mladosti povezan z romanji na Brezje. Pravi: "Tam sem dobil glavne napotke za svoje odločitve, tako za duhovništvo, kot za pomoč pri sprejemu težke odgovornosti pri vodenju ljubljanske nadškofije." Kot bogoslovec je

vozil na Brezje stole za romarje, kot župnik je peljal bolnike in premnogokrat vodil petje. Sedaj vernikom rad mašuje v baziliki. Lani je vodil tudi 40. jubilejno romanje bolnikov in invalidov.

Božič in slovenska Cerkev • Slovenski škofje so za božične praznike - tako kot vsako leto - poslali vernikom božično sporočilo in voščilo. Uvodni članek na prvi strani božične Družine pa niso napisali oni, ampak pisatelj Alojz Rebula.

Usoda Blejskega otoka • Ljubljanska nadškofija in ministrstvo za kulturo sta se v minulih mesecih uspela dogovoriti glede lastništva Blejskega otoka.

Lastnica otoka bo tudi v prihodnje ostala slovenska država, objekti na njem pa bodo v lasti blejske župnije.

Porabski Slovenci • V Gornjem Seniku so 27. oktobra 1990 ustanovili Zvezo Slovencev na Madžarskem. S tem so porabski Slovenci prvič v zgodovini dobili samostojno narodnopolitično organizacijo. Za svoje potrebe in probleme vztrajno zahtevajo večje razumevanje madžarske vlade.

Februarja 1991 je izšla prva številka štirinajst dnevnika Porabe, glasila Zveze Slovencev na Madžarskem.

Odkritje Postojnske jame • Leta 1818 je Luka Čeč odkril

zanimivost in lepoto kapnikov Postojnske jame. Naslednje leto so že naredili rove in jih usposobili za turistične obiske.

Nastanek slovenskih političnih strank • Leta 1867 je začel v Avstro-ogrski veljati zakon, s katerim so bile močno razširjene politične pravice. Tako je ta zakon tudi na Slovenskem povzročil nastajanje političnih društev oziroma strank.

Življenjska doba v Sloveniji • Po najnovejših podatkih statističnega urada Republike Slovenije se je življenjska doba prebivalstva v zadnjih petdesetih letih podaljšala za enajst let. Moški v povprečju umrejo v starosti 69,1 let, ženske pa, ko so stare 78,2 let. Skrb zbuja ugotovitev, da je v Sloveniji delež prebivalstva, starega 65 let ali več, že višji od števila otrok, mlajših od 15. let.

Sladkorni bolniki v Sloveniji • Na nacionalni konferenci o diabetisu v Sloveniji, ki je bila pred kratkim v Ljubljani, so prvič objavili uradne podatke o razširjenosti te nenalezljive, a neozdravljive bolezni: 120 tisoč sladkornih bolnikov. Za skokovit porast sladkorne bolezni so krivi predvsem neustrezna prehrana, debelost in premalo gibanja.

Muzeji in hoteli v Sloveniji • V Sloveniji je več kot 200 muze-

jev in muzejskih zbirk. Najpomembnejšo dediščino hranijo Narodni muzej, Slovenski etnografski muzej in Prirodoslovni muzej Slovenije.

Več kot 200 hotelov ponuja 30 tisoč ležišč. Hoteli so predvsem v pomembnih turističnih centrih na slovenski obali, v gorskih turističnih krajih in v naravnih zdraviliščih.

Pridelek vina na Primorskem • Po ocenah vinogradniških in vinarskih strokovnjakov so lani na Primorskem pridelali skupaj 34 milijonov in 200 tisoč litrov vina. Na letino so neugodno vplivale nekatere naravne ujme, kar pa se dogaja vsako leto.

Največ vina, okoli 14 milijonov litrov, so pridelali v Vipavski dolini, sledijo Brda z okoli 10 milijoni litrov in Slovenska Istra s 7 milijoni in 300 tisoč litri.

Med je boljši od antibiotikov • Dolgo časa je že znano, da je med zelo zdrav. Manj pa je znano dejstvo, da med zelo učinkovito celi rane. Strokovnjaki so začeli trditi, da je med pogostokrat boljše zdravilo kot antibiotiki.

Zdravniki v nemškem mestu Bonn že več let uporabljajo med za celjenje ran. Celo kronične rane, ki so okužene z zelo trdovratnimi bakterijami, se z medom zacelijo v nekaj tednih.

Izginjanje čebel • Lanski pregled panjev je čebelarje osupnil: brez sledu je izginilo od 50 do 70 odstokov čebeljih družin. Preprosto jih ni v panjih. Niti mrtvih. Ne le slovenska, tudi svetovna javnost ne najde jasnega odgovora na vprašanje, kaj se je s čebelami zgodilo.

Sedanja najljubša božična pesem v ZDA • Zadnjih nekaj let se v božičnih dneh najpogosteje sliši po Ameriki pesem Winter Wonderland. Zakaj prav ta pesem? Zato ker je naslonjena na ritem in povezana s plesom.

Pomembnost reciklaže • Kanada uporablja 65 odstotkov že uporabljenega jekla za proizvodnjo novih izdelkov. Vsaka tona predelanega jekla prihrani 1,131 kg železne rude, 633 kg premoga in 54 kg apna.

Praznično pecivo • V Evropi so do leta 1700 imeli točno določene predpise za peko posebnih kolačev z obilnim suhim sadjem zlasti za Božič, Veliko noč, poroke... Običaj se je v nekaterih deželah ohranil do danes.

Prva kraja avtomobila • Tatovi kradejo avtomobile že od tedaj, ko so se ti pojavili. Prvo krajo so pred več kot stoletjem uradno zabeležili v Franciji.

Junija 1896 je neki tat iz garaže v Parizu odpeljal avtomobil znamke Peugeot barona Zuyle-na. Ta je krajo prijavil policiji.

Ukradeni avto so že čez nekaj ur skupaj z 'zmikavtom' za krmilom izsledili v Asnièresu v okolici Pariza.

Življenje študentov v srednjeveškem času • Zgodovinar William Manchester opisuje življenje angleških študentov v Oxfordu v srednjem veku. Za vse študente bi se moral začeti pouk ob šestih zjutraj in končati popoldne ob petih.

Študente, ki so zvečine prebivali privatno v mestu, je urnik često prav malo zanimal. Raje so posedali po gostilnah in bili v napoto meščanom. Med njimi so se začeli prepiri, prišlo je do nasilja, ki se je hitro razvilo v pretepanje med študenti in meščani v Oxfordu. Pogosto je prišlo do umorov. Življenje so izgubili ljudje na obeh straneh.

Kaj je simpozij? • Lani smo pogosto brali o Trubarjevih simpozijih. Pri tem vemo, da je to zborovanje, sestanek, na katerem strokovnjaki razpravljajo in se posvetujejo o določeni temi.

Beseda simpozij prihaja iz stare grščine 'symposion' in pomeni 'skupno pitje'. Tedanji simpozij - v času pred Kristusom - je bil različen od današnjega. Učeni možje so se ob dobri pijači in odlični glasbi sestajali k blestečim debatam ter popivali in debatirali pozno v noč, dokler jih ni spanec premagal.

Od Atlantika do Pacifika

PREDBOŽIČNI OBISK PO ZAHODNI KANADI

Z veseljem sem sprejel povabilo, da v adventnem času pomagam svojim sobratom v Torontu in po zahodni Kanadi.

V četrtek, 4. decembra, me je pot vodila preko Calgary-ja v **Lethbridge**. G. Štefan in ga. Anica Dimnik sta me sprejela za gosta. Med okusno večerjo je pogovor nanesel na 'usodo', ki jih je po 2. svetovni vojni izgubila iz domovine, a so si s trdim delom ustvarili v novem svetu topla družinska ognjišča.

V petek ob 9h zjutraj smo se dobili v župnijski cerkvi, ki so jo dobili na razpolago. Najprej sem spovedal 12 oseb. Pri maši, katere se je udeležilo 25 rojakov, so lepo sodelovali in g. Hribar nas je spremljal na orgle. Po maši smo se zbrali v župnijski dvorani ob dobrotah, ki so jih pripravile žene. Čutilo se je, da jim srečanja v prijetnem, domačem razpoloženju veliko pomenijo.

Popoldne sem obiskal v domu za ostarele eno našo rojakinjo in

nato še sestro g. Dimnika, ki je dosegla visoko starost (93 let), a je že nekaj časa nemočna, na vozičku. Zanj zelo lepo skrbi njen mož, po rodu Madžar. Gospa je prejela zakrament sprave in sv. obhajila.

V soboto dopoldne sem odpoštoval naprej v **Calgary**, kjer sem bil gost pri družini Donnely (gospa Mary je Prekmurka). Popoldne so mi pri lepem sončnem vremenu predstavili center mesta, posebej stolnico.

V nedeljo zjutraj ob 9h pa smo se zbrali v 'Slovenskem domu', kjer sem bil najprej na razpolago za sv. spoved, a so bili ljudje 'bogaboječi'. Maše se je udeleži-

lo 45 rojakov. Lepo so sodelovali, brali berila in večina jih je pristopila k sv. obhajilu. Po sv. maši so postregli z okusnim kosilom, ki se je nadaljevalo z božičnico in miklavževanjem za otroke. Meni pa se je že mudilo naprej. A ker je ves dan močno snežilo, je imelo letalo več kot enourno zamudo. Na letališču v **Edmontonu** sta me pričakala g. Cveto in ga. Francka Brus. Prijnima sem tudi bival. V dvorani so nas že čakali ostali iz slovenske skupnosti (popoldne so imeli Miklavža). Ker je bilo že pozno, ni bilo veliko časa za spoved, tudi povpraševanja ni bilo.

Pri maši se je zbralo okrog 60 ljudi in k sv. obhajilu jih je pristopilo okrog 40. Pevski zbor je lepo sodeloval. V pridigi sem jih nagovoril z besedami Janeza Krstnika in jih povabil, da s svojim življenjem pripravimo pot Gospodu.

Po sv. maši smo se zadržali v dvorani, saj je bilo za vse pripravljeno. Na praznik Brezmadežne so mi Brusovi razkazali stolnico in še nekaj znamenitosti mesta. In že je bil čas, da grem naprej.

Spet je imelo letalo zaradi močnega sneženja enourno zamudo. Kljub temu me je v **Kelowni** pričakal g. Rudi Herman.

Mesto šteje okrog sto tisoč

prebivalcev in je srce slovenske skupnosti v tej lepi pokrajini, ki je bogata z vinsko trto in sadjem. Tja tudi radi odhajajo rojaki na stara leta. Rudijska žena Irena je po rodu Nemka, a rojena na Slovaškem. Veselo sem bil presenečen, ko me je pozdravila po slovensko, in tudi sicer se trudi, da bi se naučila slovenskega jezika (obiskuje tečaj slov. jezika). Pri njih sem užival gostoljubje.

V sredo (10. dec.) popoldan smo se zbrali v župnijski cerkvi Lurške Matere Božje. Župnik, ki je doma iz Indije (Goe), je bil zelo prijazen. Pred sv. mašo sem bil na razpolago za sv. spoved. Zdi se, da to opravijo že drugje, ali pa so precej 'bogaboječi'. Petje med mašo je bilo pod taktirko g. Rudijska. Skušal sem jih nagovoriti in jim približati pomen adventa, da bi tako bil tudi božič lepši. K sv. maši se je zbralo 45 rojakov in precejšnje število je pristopilo k sv. obhajilu.

Po sv. maši smo ostali nekaj časa skupaj v domačem pogovoru in ob toplim čajem. Tu sem srečal celo dva rojaka iz mojega rojstnega kraja (Žetale).

Iz Kelowne me je pot vodila v Victorio in nato z avtobusom v **Port Alberni**. Tam so me sprejeli pod streho Sukovi, doma iz Goriških Brd. V župnijski cerkvi 'Naše Gospe dobrega sveta' smo

se zbrali popoldne ob 4h. Pred mašo je le ena gospa prišla k sv. spovedi, sicer so imeli v župniji adventno spoved pred nekaj dnevi. V tem kraju je le majhna skupnost rojakov. Pri maši se jih je zbralo le 11. Vseeno smo zapeli nekaj pesmi. Po sv. maši pa smo se dobili v dvorani in se razgovorili ter zapeli nekaj po domače.

V petek (12. dec.) zjutraj sem šel nazaj v **Victorio** (4 ure vožnje z avtobusom), kjer smo imeli liturgično srečanje v cerkvi ob 7h zvečer. K maši se je zbralo 12 rojakov, in skoraj vsi so pristopili k sv. obhajilu. Pred mašo sem bil na razpolago za spoved, a ni bilo nikogar. Po maši smo se zbrali v cerkveni dvorani, se okrepčali in po domače pogovorili.

V soboto (13. dec.) sem se poslovil od Vučkovih, ki so me gostili. Potoval sem z avtobusom, nato pa s Ferry-boot-om do **Vancouverja**. Morje je bilo mirno, s krasnim razgledom na zasnežene hribe v soncu.

Na pristanišču sta me pričakala gospod Janez in Dori Rutar, doma s Tolminskih krajev. Popoldne smo šli v Slovenski dom (ki je pred kratkim obhajal 50. letnico), da smo pripravili vse za nedeljsko srečanje, povezano tudi s kulturno prireditvijo.

V nedeljo (14. dec.) ob 9h

dopoldne sem v slovenskem domu bil na razpolago za spoved (5 spovedi), nato je bila sv. maša. Imeli smo bralca beril, petje pa je zelo dobro vodila gospa Silva Plut, ki tudi sicer vodi zelo dober mešani pevski zbor. Maše se je udeležilo okrog 65 ljudi in jih 50 prejelo sv. obhajilo.

Po sv. maši so rojaki pripravili pogostitev. Nato pa je pevski zbor imel 'božičnico': šopek domačih pesmi, recitacija in nekaj najbolj priljubljenih božičnih pesmi. Še so prepevali, ko sem moral spet na pot. Letalo pa je imelo skoraj dveurno zamudo. Tako sem prišel v **Prince George** šele ob 7h zvečer. Na letališču me je prišel počakat g. Henry Novak. Takoj sva se napotila v dvorano, kjer so bili zbrani rojaki, ki so zaradi moje zamude prej povečerjali. Ko sem prišel, smo se pripravili na mašo. Za spoved ni bilo veliko priložnosti. Jaz bi jim lahko bil malo na razpolago po maši.

Pri maši se je zbralo okrog 60 rojakov. Ljudje so lepo sodelovali s petjem. Tudi bralca beril smo imeli.

Naslednji dan je bilo zunaj zelo sveže, okrog -20 stopinj, a sončno. G. Henry Novak me je povabil, da sem si ogledal žago, ki dobro deluje, kljub temu da je sedaj čutiti ekonomsko krizo

tudi v zahodnem predelu Kanade. Imel sem tudi to čast, da sem prvič v življenju letel s helikopterjem in tako videl od zgoraj, kakšno je podjetje Novakovih, ki so doma iz Ambrusa, v Suhi krajini. Popoldne smo obiskali njihovo mamo, ki naj bi kmalu dopolnila 95 let in ji prinesel sv. obhajilo. Bila je zelo vesela in se je zahvaljevala. Spominjala se je tudi romanja v Sveto deželo in posebej naročala pozdrave za Franca Letonjo, ki je takrat leta 1988 skupaj s pokojnim g. Janezom Kopačem vodil romanje.

Tako se je v torek 16. dec. zvečer končalo moje 'romanje' po Zahodu. Z manjšo zamudo sem le ujel letalo za Toronto.

Vsem vam, dragi rojaki, ki sem vas srečal in spoznal, se prav iz srca zahvaljujem za gostoljubje, ki sem ga bil deležen. Bog daj, da bi vam takšna srečanja še naprej krepila slovensko zavest in ljubezen do domovine ter vam pomagala pri ohranitvi daru vere.

Rok Gajšek CM

PRI MARIJI POMAGAJ V TORONTU

Lansko leto smo imeli **molitve na pokopališčih** v nedeljo, 2. novembra, na sam dan, ki je

posvečen dušam, ki so potrebne naših molitev, odpustkov in dobrih del. Ves mesec november smo v cerkvi v 'knjigo življenja' vpisovali imena tistih, ki smo zanje še posebej molili. V tem mesecu v Torontski nadškofiji mislimo tudi na upokojene duhovnike in s posebno **nabirko Shepherd's Trust** pomagamo za njihov primeren 'večer življenja'. V naši župniji smo zbrali okoli 3,300 dolarjev. Članice K.Ž.L. s predsednico go. Marijo Žižek na čelu so pripravile **svojemu župniku za rojstni dan** župnijsko praznovanje. Vsi so bili povabljeni v dvorano na pogostitev. Zbrani v lepem številu smo čestitali tudi vsem ostalim župljanom, ki so letos praznovali posebne jubileje. Na zadnjo nedeljo v novembru so pa pripravile **tradicionalni zajtrk in kosilo**, ki je vedno zelo okusno pripravljeno in dobro obiskano. Vsi se veselimo domačih dobrot, ki jih vedno odlično pripravijo. Na žalost se vsi staramo in zato vedno teže delamo, dasi je še vedno veliko dobre volje in pripravljenosti. Na prvo soboto v decembru je imel v naši dvorani **banket Slovenski dom**. To je še edini banket, ki ga imamo.

Če nam vreme ne nagaja, sta **nedeljski maši** kar lepo obiskani. Nekaj ljudi pride še ob petkih,

posebno na **prvi petek**, ko imamo tudi molitveno uro pred izpostavljenim Najsvetejšim. Kadarkoli je potrebno, nam rad priskoči **na pomoč jezuit p. Jože Plevnik**. Tako je bil med nami tudi drugo nedeljo v decembru, ko sem bil odsoten zaradi duhovne obnove v Windsorju.

Duhovno obnovo za božič je vodil naš sobrat lazarist g. Rok Gajšek, ki je bil 34 let misijonar na Madagaskarju in se je sedaj vrnil v Slovenijo, kjer bo skrbel za duhovno vodstvo sester usmiljenk. Ljudje so ga radi poslušali, ko nam je približeval lepoto, veličino in moč božičnih skrivnosti. Za spoved je bil v soboto in nedeljo na razpolago tudi jezuit p. Jože Plevnik. Na žalost smo imeli v tem času veliko snega, tako da ljudje niso mogli priti, dasi je bil parkirni prostor pri cerkvi lepo in pra-vočasno očiščen.

Za Slovence iz Oshawe in okolice je bila duhovna obnova v cerkvi St. Gregory the Great. Tamkajšnji župnik nam je z veseljem dal na razpolago cerkev in dvorano. Obnovo sva vodila misijonar g. Rok Gajšek in jaz. Josie Naterer in Janez Smrekar sta lepo vse organizirala oz. pripravila za lepo bogoslužje in petje. Imeli smo ministrante in bralce (celo v narodni noši). Kljub snegu popoldne je bilo okoli 60 udeležencev.

Sneg nam je nagal tudi **pri obeh polnočnicah**, ki smo jih imeli: mladinsko ob 7:30 zv. in drugo ob 10:00 zv. Pri mladinski je igrala gdč. Amanda Bergant in je pelo nekaj članic znanega pevskega zbora Plamen. Ob 10:00 je igral naš organist g. Jože Oražem, pel pa cerkveni pevski zbor. Tudi obe božični sv. maši sta bili bolj skromno obiskani.

Pozná se tudi, da vsi **postajamo starejši**. Nekateri odhajajo v Dom Lipa ali kakšen drug starostni dom. Nekateri vedno bolj mučijo stopnice, zopet druge pa pokliče Nebeški Oče.

To pokaže tudi **lanska župnijska kronika**: dva krsta, ena poroka in 14 pogrebov je bilo. Večina so bili stari okoli 80 let.

Božičnica Kat.Ž.Lige je bila v nedeljo 4. januarja. Imeli smo zelo lep in zanimiv program ter okusno kosilo. S pomočjo računalnika in projektorja smo si ogledali zanimive posnetke in božično čestitko, ki jo je po internetu poslal ljubljanski nadškof Alojz Uran.

Imel sem **duhovno obnovo za Slovence v Windsorju** 13. in 14. decembra. Tudi tam se mnogi starajo. Po malem se ob pomoči starejših zanimajo tudi mlajši, ki želijo, da bi ohranjevali slovensko skupnost, slovensko dediščino in vrednote. Želimo jim obilo božjega blagoslova.

Gospodarju življenja so bili poklicani: Rozalija Kumelj (82 let starosti), Jože Kulj (71), Pavla Radovan (87); Marija Cvetko (93), David Ivančič (44), Ivan Zakrajšek (84) in Rudi Resnik (84 let starosti). Za pokojne prosimo, naj jim Gospod da večno veselje pri sebi, soročnikom pa notranjo tolažbo, moč in mir.

Ivan Plazar C.M., župnik

IZ ŽUPNIJE BREZMADEŽNE, Toronto

Čeprav smo imeli veliko opravka z zimo in snegom, smo se v naši župniji kar **dobro pripravljali na praznike**. Najprej so s pripravo pričeli otroci, saj so že jeseni vadili pesmi za božic. Z adventom pa je priprava zajela vse župljane. Tudi pet smrti mlajših ljudi nas je precej zaznamovalo, da smo pripravo na Gospodov prihod resneje vzeli.

Vincencijeva konferenca je tudi letos pripravila **Božičnico za starejše in bolne župljane**. Najprej je duhovni vodja g. Tone Zrnc imel v cerkvi litanije in blagoslov z Najsvetejšim. Po litanijah se je nadjevalo v dvorani, kjer je navzoče pozdravil predsednik g. Jože Česnik. Po molitvi je g. Zrnc spregovoril o liku Sv. Pavla. Za prijetno raz-

položenje je poskrbel ženski zbor Naša pesem in zapel nekaj božičnih pesmi. Vse navzoče so člani Vincencijeve konference lepo pogostili. Povedati moramo, da so člani konference pred božičnico obiskali starejše ljudi po domovih in jih obdarili z voščilom in 'božično rožo'.

Otroci Slovenske šole so na soboto pred četrto adventno nedeljo imeli **skupno šolsko mašo**. Vodil jo je g. Toni Burja, ki je kot novi kaplan že koncem septembra 'zamenjal' službo z g. Romanom Travarjem. Pri tej sv. maši so otroci okrasili posebno **božično drevo** z lističi, na katere so napisali imena pokojnih župljanov. Vsak okrask namreč predstavlja božično rožo, ki jo od šole odkupi posamezna družina in jo podari cerkvi za krašenje. Podarjenih rož je bilo okoli 200. Cerkev je krasila s. Veronika Saksida M.S.

Na četrto advento nedeljo, ki je bila tudi letos zaznamovana s snegom, **so članice K.Ž.L. oskrbele župljane s poticami in pecivom**. Čeprav jih je skrbelo, kako bo šlo s prodajo zaradi slabega vremena, so prodale nad 60 potic in preko 100 krožnikov peciva.

V nedeljo 7. decembra **nas je obiskal sv. Miklavž**. Za uvodno igro je otroke slovenske šole pripravila ga. Marta Jamnik.

Odbor Vincencijeve konference ob jaslicah pri Brezmadežni

(foto C. Soršak)

Pesmice je otroke učil g. Milan Vinčec. Miklavž je obdaril preko sto otrok in spomnil se je tudi duhovnikov. Kljub snegu je bila dvorana polna staršev in otrok. Hvala sv. Miklavžu!

Na praznike nas je to pot **duhovno pripravljaj lazarist g. Rok Gajšek**. Najprej je obiskal rojake po zahodni Kanadi. Za devetnevnico pred prazniki pa je pridigal in spovedoval pri nas. Seveda bi ne zmozel vsega sam. V pomoč smo mu bili g. Toni Burja, g. Tone Zrnec in jaz ter g. MacDonald za angleško govoreče. Spovedi je bilo 460. Za božič je k sveti maši prišlo kakih 1700 ljudi.

Na **sveti večer** je bilo v cerkvi

posebno lepo. Skupina 'Novi rod', naše mlajše pevke, so pred mašo ljudi pripravile na slovesno sv. mašo z raznimi božičnimi pesmi, angleškimi in slovenskimi. Božično zgodbo nam je v besedi predstavila ga. Erika Šemen. Pastirčki so nemirno čakali, kdaj bodo lahko z Jožefom, Marijo in Detetom stopili v cerkev in vernikom prikazali žive jaslice. Maševal in pridigal je g. župnik. Na koru pa je prvič pel *mešani zbor Naša pesem*, pod vodstvom Mojce Končan-Dimperio.

Imeli smo tudi **polnočnico**. Pred sv. mašo se je na koru oglasil cerkveni pevski zbor in s pesmijo popeljal navzoče vernike na Betlehemske poljane k

Sv. Miklavž s svojim spremstvom pri Brezmadežni (foto C. Soršak)

pastircem in k štalici, osvetljene od skrivnostne Luči. Tudi na sam **božični dan** smo imeli lep obisk, zlasti pri zadnji, angleški sv. maši.

Letošnje **silvestrovanje** je bilo nekoliko skromnejše od lanskega. Imeli smo vsaj sto ljudi manj kot lani. Vendar je bila dvorana zelo lepo okrašena in pripravljena. Hvala Gospodarskemu odboru, Mariji in Janezu Grdadolnik, osebju v kuhinji, v baru in garderobi, strežnikom, orkestru Matija Lebarja in seveda, zlasti našim stalnim gostom.

Sedaj se pripravljamo na **'polka sv. mašo' in družinski dan**, ki bo v nedeljo 15. februarja. Pri maši bodo pevci in muzikantje izvajali slovenske sakralne pesmi, ki so jih skla-

datelji pisali v ritmu valčka ali polke. Povabili smo škofa msgr. Pevca iz Clevelanda, da bo ta dan pri nas maševal.

V lanskem letu smo v naši župniji imeli 31 krstov (17 fantkov in 14 deklic), 16 porok in 23 smrti (6 žensk in 17 moških). Naj nas Bog vse ohranja v svojem miru!

Valentin Batič C.M., župnik

IZ ŽUPNIJE SV. VLADIMIRA

v Montrealu

Spomin rajnih • Prvega in drugega novembra so naše misli usmerjene k našim dragim rajnim. Najprej častimo in slavimo Boga v vseh, ki so že dosegli polnost sreče v večnem božjem kraljestvu. Spomin vernih duš, drugega novembra, pa nas vabi k molitvi za tiste, ki so še na poti očiščevanja in Boga ne gledajo. Zato so naše pomoči potrebni. S posebno molitvijo za rajne pri mašah in z obiskom grobov smo se 'oddolžili' našim dragim rajnim s prošnjo, naj se jih dobri Bog usmili in jih sprejme v srečo večnega življenja.

Martinovanje • V soboto, ki je najbližja godu sv. Martina, po tradiciji pripravi cerkveni odbor martinovanje s kolinami in tombolo. Tako je bilo tudi v soboto, 8. novembra. Daljne priprave, kot so nakupovanja in

zbiranje darov za dobitke, so se pričele že dobra dva tedna poprej. V četrtek, 6. novembra, so naši mesarji začeli že zgodaj dopoldan z zakolom prašičev in potem v dvorani s pripravo mesa za pečenko, za 'rečico'. Kuharice so prav tako začele s pripravo potrebnih stvari za krvavice in klobase. V petek, 7. novembra, je postala naša dvorana proizvodna hala za koline. Vsak je svoje delo opravil odlično in strokovno.

V soboto so se priprave nadaljevale. Zvečer ob 5. uri je bila sv. maša in zatem se je naša dvorana kaj hitro napolnila. Tako smo z večerjo lahko pričeli že malo po sedmi uri. Nekateri župljani so pripeljali s sabo prijatelje drugih narodnosti. Ti niso mogli prehvaliti sposobnosti naših ljudi, ki so pripravili koline.

Po večerji je zaživelo plesišče, prodajalci listkov za tombolo pa so obiskali vse mize in pomagali, da se je kasneje marsikateremu nasmehnila sreča, ko je prejel lep in koristen dobitok.

Veseli gostje, odborniki in kuharice so pozno ali bolje rečeno v zgodnjih jutranjih urah odšli domov. Trud in napor sta bila poplačana s številno udeležbo in veselim razpoloženjem.

Miklavževanje • Letos smo imeli miklavževanje v nedeljo, 7. decembra. To nedeljo so pro-

dajali rezance, ki so jih naredili teden poprej.

Miklavževa nedelja je privabila k drugi sv. maši več ljudi. Veliko je bilo mladih družin z otroki. Drugi nedeljski maši je sledilo kosilo v dvorani. Ko smo se okrepčali, je prišel v dvorano sv. Miklavž v spremstvu angelov in parkljev. Sv. Miklavža so pozdravili otroci slovenske šole s pesmimi in deklamacijami. Sv. Miklavž se je zahvalil za lep sprejem, otroke pohvalil za nastop, pa tudi opomnil jih je, naj redno prihajajo ob nedeljah k sv. maši, naj se pridno učijo, ubogajo... Sledilo je obdajanje. Sv. Miklaž je nekatere otroke še kaj povprašal: če molijo, ubogajo...

druge je povabil, da so se pokrižali, ali zmolili, ali vsaj začeli molitev.

Pozno popoldan smo veseli, zadovoljni in hvaležni odšli domov z Miklavževo obljubo, da bo prihodnje leto spet prišel.

Priprava in obhajanje božiča • Letos smo imeli prav kratko ali 'mini' duhovno pripravo. Gospod Tone Zrnc ni mogel priti, ker zima, mraz in leta naredijo svoje. G. Toni Burja je rad prišel na pomoč za dva dni.

Pri polnočnici je bilo malo ljudi. Vreme je ponagajalo. Cel večer in čez polnoč je deževalo ter je zato bila stalna nevarnost poledeneli cesti? Na sveti dan je bil obisk pri obeh mašah zadovoljiv. Tako smo na sveti dan slovesno in hvaležno obhajali spomin Jezusovega rojstva.

Na Štefanovo je bila maša ob 10. uri dopoldan. K sv. maši je prišlo precej ljudi, pogrešali pa smo več Štefanov. Spomnili smo se vseh, ki so bili v cerkvi pa tudi vseh ostalih.

Pozno zvečer je prispel na obisk lazarist g. Rok Gajšek. V nedeljo na praznik svete Družine je pridigal in povedal, kako je prav sveta Družina z vzorom in priprošnjo postala zavetnica Akamasoe, velike dobrodelne organizacije v pomoč revnim družinam na Madagaskarju. Naslednji dan se

je vrnil v Toronto in nato v Slovenijo.

Silvestrovanje • Organiziral in pripravil ga je Cerkevni zbor. Na staro leto zvečer je bila sveta maša v zahvalo. Tako smo se Bogu zahvalili za milosti, dobrote pa tudi za vse dobre ljudi.

Že nekaj let opazamo, kako se počasi manjša število župljanov, ki pridejo na silvestrovanje. Ni kaj, staramo se!

Novo leto • Tisti, ki so bili na silvestrovanju, so si že ponoči voščili za novo leto, drugi pa na sam novoletni dan. Sveta maša z božjo besedo in pridigo je bila nam vsem najlepše voščilo, želja in tudi vspodbuda, kako živeti, da bi se lepe želje mogle uresničevati.

Oznanilo - župnijski list ima spet novo 'obleko'. Na naslovni strani nas nagovori bl. Anton M. Slomšek. Letos namreč poteka 150 let od preselitve škofijskega sedeža iz Št. Andraža v Maribor. Ker je pa letošnje leto posvečeno apostolu Pavlu, sta na naslovni strani tudi simbol Pavlovega leta in Pavlova misel, kot vzpodbuda ter vabilo k življenju po veri.

V listu smo prebrali podatke iz župnijskih knjig za leto 2008: 2 poroki, 3 krsti, 1 prvoobhajanec in 10 pogrebov v naši cerkvi.

Bog nam daj srečo in blagoslov na priprošnjo sv. Pavla in bl. Antona M. Slomška, da bomo leto srečno preživeli!

Franc Letonja C.M., župnik

ZAHVALA

Po petih letih hude in težke bolezni nas je 16. oktobra 2008 zapustil dragi mož in oče **Miroslav (Mirko) Čemas**. Rojen je bil 8. oktobra 1933 v vasi Zilje v Beli Krajini - Slovenija.

Hvaležni smo g. Valentinu Batiču za obisk v bolnici, molitve, podelitev svetih zakramentov, pogrebno sveto mašo in obrede na pokopališču. Hvala Marijinim sestram za molitve v pogrebnem zavodu. Hvala pevcem in organistu. Hvala gospe Mariji Soršak in njenim pomočnicam za pripravo pogrebščine, vsem darovalcem za svete maše in cvetje, pomoč Doma Lipe ter pomoč Sandyja Čemasa Scholarship Fund.

Naj Bog povrne in plača vsem, ki so na kakršenkoli način pomagali. Lepa hvala!

Dragi mož, počivaj v Božjem miru!

Žalujoči: žena Nevenka in brat Alojz

V SPOMIN NA JOŽETA NOVAKA

27. decembra 2008 je v Prince George (British Columbia) zaključil zemeljsko bivanje g. **Jože Novak**. Rojen je bil 6. avgusta 1943 v Kalu, v Sloveniji.

Slovo ni lahko, še posebej, če se poslavljaš od sina, moža, brata, ata, starega ata, zvestega sodelavca... Vsak s spomini, ki mu jih v srce zapiše blaga duša, ko se je z njo srečal, z njo živel in delal, z njo delil, kar življenje prinese. Prav to je pritegnilo množico ljudi že v pogrebni zavod. Tiho in v molitvi so ljudje z očmi božali Jožetove drage, ki so se v solzah poslavljali ob krsti. Father Nick Forde je v angleščini tolažil navzoče: "Iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo..." Tudi jaz sem smel voditi molitve v slovenščini. Čeprav je

bila večina zbranih angleška, se nihče ni zgražal. Vsak je po svoje spremljal prošnje za pokojnega in Novakovo družino.

Drugega januarja popoldne smo se zbrali v katedrali Srca Jezusovega. Kljub hudemu mrazu se je cerkev napolnila s pribl. 800 ljudmi. Sveto mašo je vodil Fr. Forde, ob somaševanju škofa in petih duhovnikov. Zdelo se je, da se je ob pokojnem Jožetu zbralo vse mesto. Tik pred začetkom sv. maše so župana, ki je stal ob strani, pod postajo križevega pota, pospremili spredaj v klop. Fr. Nick je opomnil vse zbrane, da smo prišli v cerkev zato, da bi pokojnega izročili Gospodu in molili za družino. Takoj po križu in pozdravu je spregovoril Mr. Blair Mayer, dolgoletni sodelavec na podjetju Dunkley. Blage besede so božale razboljena srca in v cerkvi je zavladal neverjeten mir. Mr. Blair je govoril o pokojnem Jožetu dostojanstveno in spoštljivo. Tu in tam mu je zadrhtel glas, da si lahko čutil kako slovo boli. Sveta maša je bila velika zahvala in pa tudi žrtev ljudi, ki so prišli od blizu in daleč, da bi bili skupaj z Novakovo družino v težkem času slovesa. Za konec sv. maše, se je oglasila slovenska beseda: "Naše poslednje slovo naj bo izraz naše ljubezni; naj nam olajša žalost in utrdi naše upanje; nekoč bomo našega Jožeta spet veseli prijateljsko objeli v nebesih..."

Od cerkve se je pot na pokopališče vila po mestu, ob reki Frazer, mimo mosta, ki ga je pokojni tolikokrat prečkal z bratom Henrijem, na poti v službo in domov. Ustavila se je pred odprtim grobom, poleg očeta, sestre in brata. Tu, kjer se naša zemeljska pot konča, se je zaslíšal blagoslov, molitev upanja: "Daj Gospod, da skupaj z našimi rajnimi dospemo v tvoje kraljestvo." V tihoto mrzlega zimskega dne je iz slovenskih grl zaplavala pesem: "Gozdič je že zelen..."

Nekako takole je rekel Jezus: "Ne jokajte dragi, nikoli ne bom daleč proč... in ko boste drug za drugim prihajali za menoj, vas bom vesel sprejel in vas popeljal v naš skupni dom."

Prijatelj Tine v imenu žalujočih

Žalujoči: žena Marinka, sin Robert, hčerki Nansi (Brad) Johnson in Julie (Mike) Naegeli, vnuki Ashley, Kylie, Hayden, Lindsea, Tristan, Riley, Holden, Haley, Conor, Logan in Noah, mati Terezija, sestra Marija, bratje Tony, Henry, Metod in Ciril, številne nečakinje in nečaki, sorodniki in prijatelji v Kanadi in Sloveniji.

GLAS KANADSKIH SLOVENCEV

prisluhnite nam vsako nedeljo na
CHIN FM 100.7 od 5. do 6. ure pop.
Marija Jevnišek
tel: 905-461-9818; Fax: 905-461-9853
e-mail: mariaj69@rogers.com

GLASILO

Cvetka Kocjančič, odgovorna urednica
e-mail: cvetkakocjancic@theslovenian.com
Frank Brence, upravnik in izvršni urednik
tel: 416-281-6794
e-mail: frankbrence@theslovenian.com

*Veselo in blagoslovljeno novo leto 2009
vam iz srca želimo vsi sodelavci Vseslovenskega kulturnega odbora*

**SLOVENSKI MISIJONARJI IN MISIJONARKE
NA MADAGASKARJU IN MALAVIJU,
V ZAMBIJI IN RUSIJI**

se iz srca zahvaljujejo vsem dobrotnikom
za duhovno in materialno pomoč
in želijo blagoslovljeno leto 2009

Apostolski krožek (416) 255-2721

FAMILY MEAT & DELICATESSEN

278 Brown's Line, Toronto, Ontario

Tel.: (416) 255-1098

*želi vsem strankam in prijateljem božjega blagoslova v novem
letu 2009 in se toplo priporoča za obisk*

Richard in Mary Vitrih

LAVRIŠA CARPENTRY LIMITED

*Vošči vsem znancem, rojakom in prijateljem
srečno novo leto 2009*

FRANK LAVRIŠA

140 Donnelly Drive, Mississauga, Ontario, L5G 2M4
Tel.: (905) 271-0890

ETOBICOKE SHEETMETAL**ETOBICOKE MECHANICS**

Družine Blas

želijo blagoslovljeno novo leto 2009

Tel: 416- 743-3522 Fax 416-740-3647

12 Taber Rd. Etobicoke ON M9C 3A4

Division of 398362 Ontario Limited

Silver Star
Metal Fabricating Inc.

Tel: (905) 671-1143 www.silverstarmetal.com

Fax: (905) 671-1143 sales@silverstarmetal.com

Alojz Lebar in družina želita vsem prijateljem in znancem
srečo v novem letu

TOP GRADE MOLDS LTD.

in družina Jože Slobodnik

*želijo vsem Slovincem in prijateljem
blagoslovljeno in mirno leto 2009*

929 Pantera Dr., Mississauga, Ont., L4W 2R9

JBG DESIGNS

*Želi vsem odjemalcem, prijateljem,
znancem milosti polno novo leto 2009*

Website: www.jbgdesigns.com

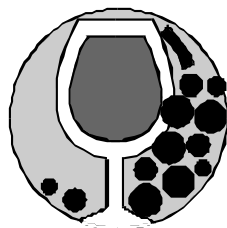
GOLLA GRAPHICS INC.

želi vsem Slovincem veselo in blagoslovljeno leto 2009

21 Forestview Road, Etobicoke Ontario, M9C 1W8
Tel.: 416-621-5945 Fax: 416-621-5947

Slovenski advokat in notar

ANTHONY KLEMENČIČ

*z družino vošči klientom, rojakom in prijateljem
obilo božjega žegna v novem letu 2009*

770 Brown's Line, Toronto, M8W 3W2
Telephone (416) 255-7500
Fax (416) 255-6667

ANDREJ MARKEŠ
ODVETNIK IN NOTAR

želi blagoslovljeno leto 2009

BEACH, HEPBURN LLP
Suite 1000, 36 Toronto St.
Toronto, Ont., M5C 2C5

Tel.: (416) 350-3655

Fax.: (416) 350-3510

E-Mail: markes@beachlaw.com

Veselo, zdravo, srečno in blagoslovljeno novo leto 2009 želi

**Sherway Physiotherapy
& Laser Therapy**

Physiotherapy • Massage Therapy

Laser Therapy • Orthotics

770 Brown's Line

416-259-2929

www.sherwayphysio.com

JOŽE DERMASTJA z družino

želi vsem Slovencem, Slovenkam,

prijateljem in znancem

blagoslovljeno in uspeha polno novo leto 2009

1366 Yonge St., Toronto, Ont., M4T 3A7
Telephone (416) 239-2140

Dr. Franc STEPEC

OPTOMETRIST

želi vsem rojakom in klientom

v novem letu zdravja in sreče

QUEENSWAY PROFESSIONAL CENTRE

190 Sherway Drive, Suite 309

Etobicoke, Ontario, M9C 5N2

Tel.: (416) 622-2020

Za dobro voljo

- Za božjo voljo! Kje pa je ostal Tone?

- Gospod direktor, v vaši odsotnosti vas je iskal neki gospod. Dejal je, da vam bo polomil vse kosti.
- In kaj ste mu odgovoril?
- Da mi je žal, ker vas ni.

- • -

- Ali si slišal, da so obrekljivo Špelo odpeljali v bolnišnico zaradi zastrupitve?
- Kaj pa je takega pojedla?
- Nič. Ugriznila se je v svoj jezik.

- • -

- Ali si včeraj videl sončni mrk?
- Ne. Bilo je pretemno.

- • -

- Jože, ali veš, da letno umre sto tisoč Amerikancev zaradi alkohola?
- Pa kaj! Jaz sem Slovenec.

- • -

- Kakšna je razlika med Japonsko in Slovenijo?
- Japonska je dežela smehljaja, Slovenija pa dežela vzdihljaja.

- • -

“Ali se me morda spomnite?” vpraša gost natakarja.
“Nekam znani se mi zdite.”
“Jaz sem tisti, ki je pred eno uro naročil pivo.”

- Rada bi knjigo, v kateri nastopa veliko oseb.
- Priporočam vam telefonski imenik.

Testament morate začeti pisati ob rojstvu.

Kdor hiti, največkrat sploh ne pride.
